

ฉบับพิเศษ หน้า ๔
เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติ
สถานสินเชื่อท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถานสินเชื่อท้องถิ่น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
สถานสินเชื่อท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานสินเชื่อท้องถิ่น” หมายความว่า สถานสินเชื่อ
ท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบการสินเชื่อท้องถิ่นตาม
พระราชบัญญัตินี้

“การสินเชื่อท้องถิ่น” หมายความว่า การให้สินเชื่อระยะสั้น
ด้วยวิธีการรับจำนำสิ่งของ หรือตราสาร หรือด้วยการให้เงิน
ล่วงหน้าโดยมีหลักประกันเป็นเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ
เบี้ยหวัด หรือเงินรายได้อย่างอื่นที่มีลักษณะประจำ

“เจ้าพนักงานการสินเชื่อท้องถิ่น” หมายความว่า
เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสินเชื่อท้องถิ่นที่
รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ สถานสินเชื่อท้องถิ่น จะจัดตั้งขึ้นได้ต่อเมื่อ
ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ผู้ขออนุญาตจัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่นจะต้องเป็นหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งรวมกัน ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น

การขออนุญาตจัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่น และการอนุญาตให้จัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตให้จัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่น ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ การอนุญาตให้จัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่นให้ใช้ได้ตลอดไปเว้นแต่สถานสินเชื่อท้องถิ่นนั้นถูกสั่งเลิกตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๖ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากสถานสินเชื่อท้องถิ่นใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่าสถานสินเชื่อท้องถิ่น หรือคำอื่นใดที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน

มาตรา ๗ ในการดำเนินการสินเชื่อท้องถิ่น หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตจะต้องจัดให้มีเงินจำนวนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสินเชื่อท้องถิ่น” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายโดยเฉพาะสำหรับการนี้

กองทุนสินเชื่อกู้ยืมได้แก่

(๑) เงินที่หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นจัดสรรให้เป็นทุนประเดิมในขณะเริ่มดำเนินการหรือจัดสรรเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ

(๒) เงินกู้ที่หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นกู้มาเพื่อดำเนินการสินเชื่อกู้ยืม

(๓) เงินรายได้ที่เกิดจากการดำเนินการสินเชื่อกู้ยืม

(๔) เงินรายได้อื่น เช่น เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือเงินที่มีผู้อุทิศให้แก่หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อกิจการสินเชื่อกู้ยืม

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสินเชื่อกู้ยืม หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ซื้อหรือขายตราสารในการดำเนินการสินเชื่อกู้ยืม

(๒) กู้ยืมเงินโดยทำสัญญากู้ยืมเงินตามจำนวน และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ออกตั๋วสัญญาใช้เงินตามจำนวนและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๙ เว้นแต่ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น กิจการของสถานสินเชื่อกู้ยืมในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโรงรับจำนำ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ แต่

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ข้อจำกัดจำนวนโรงรับจำนำในเขตท้องที่หนึ่ง ๆ ตามที่คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำไม่ให้ใช้บังคับแก่การขอตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่น

ให้เจ้าพนักงานการสินเชื่อท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตรวจโรงรับจำนำ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำสำหรับกิจการของสถานสินเชื่อท้องถิ่น ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโรงรับจำนำ

มาตรา ๑๐ การให้สินเชื่อระยะสั้นของสถานสินเชื่อท้องถิ่นด้วยการรับจำนำตราสาร หรือการให้เงินล่วงหน้าโดยมีหลักประกันเป็นเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัด หรือเงินรายได้อย่างอื่นที่มีลักษณะประจำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

เงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินรายได้ อย่างอื่นที่มีลักษณะประจำที่สถานสินเชื่อท้องถิ่นอาจรับเป็นหลักประกันได้ จะต้องเป็นเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินรายได้ อย่างอื่น ที่จ่ายโดยกระทรวงทบวงกรม องค์การของรัฐและหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๑๑ เมื่อการให้สินเชื่อของสถานสินเชื่อท้องถิ่นเป็นไปตามมาตรา ๑๐ และไม่ปรากฏว่าสถานสินเชื่อท้องถิ่นได้กระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงแล้ว สถานสินเชื่อท้องถิ่นมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินรายได้อื่นซึ่งได้นำมาเป็นหลักประกันการให้สินเชื่อ นั้น และเมื่อสถานสินเชื่อท้องถิ่นร้องขอให้หน่วยงานซึ่งจะต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้ได้รับสินเชื่อชำระหนี้ นั้น ให้สถานสินเชื่อท้องถิ่น ในทันทีที่หนี้ถึงกำหนดชำระ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่สถานสินเชื่อท้องถิ่นฟ้องเรียกให้ผู้ได้รับสินเชื่อชำระหนี้ เพราะการให้สินเชื่อตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สิทธิเรียกร้องของผู้ได้รับสินเชื่อในเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินรายได้อื่น ซึ่งได้นำมาเป็นหลักประกันการให้สินเชื่อ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี มีจำนวนเท่ากับอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือน แต่ศาลจะกำหนดจำนวนเงินให้สูงกว่านั้นก็ได้ เมื่อได้คำนึงถึงฐานะทางครอบครัว จำนวนบุพการี และผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในความอุปการะของผู้ได้รับสินเชื่อ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๑๓ หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มี
ข้อบังคับกองทุนสินเชื่อท้องถิ่น ซึ่งต้องมีรายการอย่างน้อย
ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่ตั้งของสถานสินเชื่อท้องถิ่น
- (๒) ชื่อของสถานสินเชื่อท้องถิ่น
- (๓) รายได้และรายจ่ายของกองทุนสินเชื่อท้องถิ่น
- (๔) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถาน
สินเชื่อท้องถิ่น
- (๕) อำนาจและหน้าที่ของผู้จัดการสถานสินเชื่อท้องถิ่น
- (๖) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภา
ท้องถิ่น และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

มาตรา ๑๔ สำนักงานของสถานสินเชื่อท้องถิ่นต้องตั้งอยู่
ในเขตท้องที่ของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับ
อนุญาต ในกรณีที่หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง
เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการสถานสินเชื่อท้องถิ่นร่วมกัน
สำนักงานของสถานสินเชื่อท้องถิ่นจะตั้งอยู่ในเขตท้องที่ของ
หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตใดก็ได้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๑๕ สถานสินเชื่อกู้ยืมเงินอาจเปิดสาขาได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีก่อน และในการอนุญาต รัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขก็ได้

การขอเปิดสาขา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ สถานสินเชื่อกู้ยืมเงินต้องจัดให้มีคณะกรรมการบริหาร เพื่อรับผิดชอบในการบริหารกองทุนสินเชื่อกู้ยืมเงินและในการดำเนินกิจการสถานสินเชื่อกู้ยืมเงิน

คณะกรรมการบริหารประกอบด้วย หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นประธานกรรมการ และมีกรรมการอื่นมีจำนวนหกคน เก้าคน หรือสิบสองคน แล้วแต่จะกำหนดไว้ในข้อบังคับกองทุนสินเชื่อกู้ยืมเงิน

ในกรณีที่หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหลายแห่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการสถานสินเชื่อกู้ยืมเงินร่วมกัน ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีส่วนในกองทุนสินเชื่อกู้ยืมเงินมากที่สุดเป็นประธานกรรมการ ถ้ามีส่วนในกองทุนสินเชื่อกู้ยืมเงินเท่ากัน ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีประชากรมากที่สุดในเขตเป็นประธานกรรมการ

กรรมการบริหารของสถานสินเชื่อท้องถิ่นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่สำนักงานสถานสินเชื่อท้องถิ่นตั้งอยู่เป็นผู้แต่งตั้งตามคำแนะนำของสภาท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

จำนวนหนึ่งในสามของคณะกรรมการบริหาร ให้สภาท้องถิ่นคัดเลือกจากบรรดาสมาชิกสภาท้องถิ่น

จำนวนอีกหนึ่งในสาม ให้สภาท้องถิ่นคัดเลือกจากบุคคลซึ่งเป็นผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบการดำเนินกิจการสาธารณกุศลในเขตท้องที่ของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาต

จำนวนอีกหนึ่งในสาม ให้สภาท้องถิ่นคัดเลือกจากบุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตท้องที่ของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๗ กรรมการบริหารของสถานสินเชื่อท้องถิ่นต้องออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามของทุก ๆ ปี ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกองทุนสินเชื่อท้องถิ่น

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกได้

มาตรา ๑๘ กรรมการบริหารไม่ได้รับเงินเดือนหรือเงินโบนัส แต่อาจได้รับค่าเบี้ยประชุมกรรมการตามสมควรเท่าที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกองทุนสินเชื่อท้องถิ่น

มาตรา ๑๘ การประชุมของคณะกรรมการบริหารต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม และในการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถานสินเชื่อท้องถิ่น ให้ถือเสียงข้างมากเป็นประมาณ เว้นแต่กรณีที่ข้อบังคับกองทุนสินเชื่อท้องถิ่นจะได้กำหนดเสียงข้างมากไว้เป็นพิเศษ

มาตรา ๒๐ ให้สถานสินเชื่อท้องถิ่นมีผู้จัดการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการบริหารแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น

มาตรา ๒๑ ผู้จัดการสถานสินเชื่อท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกองทุนสินเชื่อท้องถิ่นและอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๒๒ นอกจากที่ได้บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับการดำเนินกิจการ การเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินกองทุนสินเชื่อท้องถิ่น การใช้จ่ายเงินกองทุนสินเชื่อท้องถิ่น การดำรงทุนสำรอง การทำบัญชี การสอบบัญชี การควบคุมสถานสินเชื่อท้องถิ่น ตลอดจนการชำระบัญชีเมื่อสถานสินเชื่อท้องถิ่นเลิกกิจการ และสำหรับการอื่น ๆ ตามความจำเป็น

การกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ เมื่อปรากฏว่าสถานสินเชื่อบริษัทอื่นหยุดทำการหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสถานสินเชื่อบริษัทอื่นมีฐานะไม่มั่นคง ปลัดกระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งควบคุมสถานสินเชื่อบริษัทอื่นได้

เมื่อปลัดกระทรวงการคลังได้สั่งควบคุมสถานสินเชื่อบริษัทอื่นแล้ว ให้ปลัดกระทรวงการคลังแจ้งคำสั่งนั้นไปยังกระทรวงมหาดไทยและให้เจ้าหน้าที่การสินเชื่อบริษัทอื่นแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้แก่สถานสินเชื่อบริษัทอื่นทราบ

การควบคุมจะกระทำโดยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ควบคุมการสินเชื่อบริษัทอื่นคนหนึ่งหรือหลายคนเข้าดำเนินกิจการสถานสินเชื่อบริษัทอื่นเสียเองแทนหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตหรือจะเข้าตรวจตราดูแลให้หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาต ดำเนินกิจการสถานสินเชื่อบริษัทอื่นให้ถูกต้องเรียบร้อยก็ได้

การควบคุมสถานสินเชื่อบริษัทอื่นจะกระทำโดยกำหนดระยะเวลาควบคุมหรือไม่ก็ได้และเมื่อเข้าควบคุมแล้ว จะเลิกการ

ควบคุมเมื่อใดก็ได้ ทั้งนี้ แล้วแต่ปลัดกระทรวงการคลังจะเห็นสมควร

มาตรา ๒๔ ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่า สถานสินเชื่อบริษัทอื่นไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ ก็ให้สั่งเลิกสถานสินเชื่อบริษัทนั้นเสีย และให้มีการชำระบัญชีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การสั่งเลิกสถานสินเชื่อบริษัทอื่นให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ เจ้าพนักงานตรวจสอบสถานสินเชื่อบริษัทอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีอำนาจสั่งให้ผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างของสถานสินเชื่อบริษัทอื่นให้ถ้อยคำ หรือแสดงสมุดบัญชี เอกสาร และหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและสินทรัพย์ของสถานสินเชื่อบริษัทอื่นได้ และให้มีอำนาจเข้าตรวจกิจการและสินทรัพย์ของสถานสินเชื่อบริษัทอื่นในระหว่างเวลาทำงานปกติ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานตรวจสอบสถานสินเชื่อบริษัทอื่นที่สั่งตามมาตรา ๒๕ หรือขัดขวางมิให้เจ้าหน้าที่

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ตรวจสอบสถานสินเชื่อกู้ยืมเข้าตรวจกิจการและสินทรัพย์ของ
สถานสินเชื่อกู้ยืมตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในกิจการสถาน
สินเชื่อกู้ยืมผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดใน
กฎกระทรวงตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานการสินเชื่อกู้ยืม เจ้าพนักงาน
งานตรวจสอบสถานสินเชื่อกู้ยืมและเจ้าหน้าที่ควบคุมสถานสินเชื่อกู้ยืม
และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๔๒ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากปัจจุบันนี้ ผู้ยากจนเป็นจำนวนมากต้องเดือดร้อนเพราะหาแหล่ง
เงินกู้ในยามที่ตนมีความต้องการไม่ได้ กิจการโรงรับจำนำตามกฎหมาย
โรงรับจำนำก็ยังไม่มีขอบเขตกว้างขวางพอเพียง จึงสมควรจัดให้มีการ
สินเชื่อท้องถิ่นขึ้น ซึ่งนอกจากจะให้สินเชื่อโดยการรับจำนำสิ่งของแล้ว
การสินเชื่อท้องถิ่นยังอาจให้สินเชื่อด้วยการใช้สิทธิเรียกร้องในเงินเดือน
และเงินบำเหน็จบำนาญของผู้จำนำเป็นประกันได้ การสินเชื่อท้องถิ่น
จะดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ด้วยการจัดตั้งเป็นสถาน
สินเชื่อท้องถิ่นมีสภาพเป็นนิติบุคคล และอยู่ในความดูแลของกระทรวง
การคลังและกระทรวงมหาดไทยดังนั้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ
นี้ขึ้น